

SAREPTANYTT

Misjon Sarepta

02-2020

«Mi hjelp kjem frå
Herren, som har skapt
himmel og jord.»
Salme 121,2

S A R E P T A

JOHANNES KLEPPA
Styreformann Misjon Sarepta

Dykkar høgheilage tru

I sitt vesle brev skriv Judas at vi skal «kjempa for den trua som ein gong for alle har vorte overgjeven til dei heilage» (v 3). Denne trua omtalar han som «dykkar høgheilage tru», og denne trua skal vi oppbyggjast på (v 20).

Det er ikkje alltid vi opplever trua vår som heilag, og enda mindre som høgheilag. Det er mykje ved trua som skulle vore annleis, synest vi. Ho er både svak og urein. Då får vi tenkja at det ikkje er tru i seg sjølv eller den som trur, som gjer trua heilag, men han trua er rett mot. Trua er høgheilag fordi ho grip om Den heilage. Det er altså innhaldet i trua som gjev trua hennar karakter.

Kva er det innhaldsmessige som vi skal kjemp for i trua? Sjølv om trua er usynleg og retta mot Jesus i himmelen, kan vi likevel svara på det spørsmålet. Trua er nemleg «overgjeven» til dei heilage, og det er ho «ein gong for alle». Trua er alltid den same, sjølv om erfaringar og kulturen ho lever i, kan variera noko. Trua er gjeva og openberra i Bibelen. Det er den trua vi møter der, som vi har å førehalda oss til, ikkje kva folk til ei kvar tid måtte halda fram som «mi tru».

Den trua vi har fått openberra i Guds ord, møter oss primært som ordet om krossen. Det er ei tru som er retta Jesu person, som Gud og mann, og som er retta mot Jesu gjerning, mot forsoningsverket og syndstilgjevinga. Det er ei tru som gjeld frelse frå evig fortaping, von om evig herlegdom.

Den trua vi møter i Guds ord, held saman det som har med frelsa og æva å gjera, og det som har med livet her og no å gjera. Det er ei tru med integritet. Kjennskapen til Gud slår seg ut i eit liv etter hans vilje, eit liv i omsorg for vår neste og i misjon. Den høgheilage trua, kan ikkje løysast frå det heilage livet, og det viser Guds ord oss korleis er.

Det er for tida kamp om trua på mange område, og i alt gjeld det å kjempa for den trua vi har fått overgjeven.

En annerledes avslutning av skoleåret!

TEKST: ARILD MELBERG

På grunn av det nå så mye omtalte Corona viruset kunne vi denne våren ikke gjennomføre vår tradisjonelle avslutningsfest etter endt bibelskoleår. Dette skyldes både at det fortsatt er mange restriksjoner i Spania, men også at vi som skulle vært til stede var spredd rundt om i Spania og Europa.

Men for å få sagt god sommer til hverandre og også takke hverandre for felleskapet og samværene gjennom høsten og frem til coronaviruset brøt ut, ønsket vi allikevel å kunne treffes på en eller annen måte.

Da måtte det bli digitalt. Vi valgte å bruke programmet/appen Facebook til denne samlingen.

Felipe satt i Madrid, Luis og Jose i Barcelona, Rebecca i Denia, Liliana i La Nucia, Isabel litt utenfor Valencia, Eirikur på Centro Sarepta, Roar i Danmark, Ingrid, Helene, Neleta, Kirsti, Jan-Tore og Arild i Norge. Merete hadde dessverre ikke mulighet til å være med oss.

Utrølig kjekt å kunne se hverandre på skjermen, og vi fikk takket hverandre og uttrykket et stort ønske om å kunne møtes igjen om ikke alt for lenge.

De fleste av oss har vært mer eller mindre permittere de siste månedene, men Felipe og

Roar har stått på og undervist over nettet og på den måten fullført bibelskolen for de spansktalende. Og det er jo dette som er vårt hovedfokus i Spania, å skape møteplasser mellom mennesker og Guds ord. Derfor er det gledelig at flere enn våre faste elever har hatt muligheten til å følge undervisningen på Facebook.

Vi er veldig usikre på når og hvordan vi kan starte opp aktivitetene på Centro Sarepta igjen, men vi lever stadig i håpet om at vi kan komme igang med bibelskolen i september, på en eller annen måte.

Vi ble i alle fall enige om at så snart det lar seg gjøre ønsker vi å samles til en kombinert avslutnings og åpningsfest på Centro Sarepta.

Uten at Gud åpner dører og går foran, kan vi legge planer og styre på, men det kan fort bli til liten eller ingen nytte. Derfor er vi nå som før avhengig av at du som leser dette står med oss i bønn til ham som vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse.

Vær med å be om at Gud må vise oss veien videre, slik at HANS ord må nå ut og inn i hjertene, og at vi får visdom til å bruke stedet og midlene som dere gir på en måte som fører til velsignelse og frelse!

Verden må vide, at der kun er frelse ved at tro på Jesus Kristus

TEKST: ROAR STEFFENSEN

Mit sidste kursus som lærer på Sarepta i denne omgang var en gennemgang af Johannes Åbenbaringen. Det blev jo som al anden undervisning siden hjemsendelsen i midten af marts et onlinekursus på Facebook.

Jeg er ikke en ekspert i Åbenbaringsbogen, men det var vældig givende at forberede undervisningen og at studere lidt mere af Bibelens sidste bog.

Egentlig er jeg overbevist om, at bogens formål er at minde os om, at Jesus kommer igen til dom og til frelse. Og Johannes' mange visioner og syner skal give den troende kirke frimodighed på trods af alle de voldsomme ting, der sker. For bogen viser fra begyndelse til slut, at Jesus Kristus er Herre, og at han allerede har overvundet synd og død og djævel.

Tydeligt budskab

Bogens budskab er tydeligt: De, som ikke tror på Jesus og tilbeder ham, skal blive dømt, og de skal blive ramt af alle plagerne og straffedommene. Men de, som tror på Jesus og tilbeder ham, skal blive frelst. De, som har renset deres klæder hvide i lammets blod, skal få lov at være med til bryllupsfesten og det evige liv i Guds nærvær.

At gøre sine klæder hvide i lammets blod betyder at være dækket af Jesu retfærdighed. Det er den eneste retfærdighed, der gælder over for Gud. Og den retfærdighed får vi kun ved tro på Jesus og ved tillid til Guds ords løfter om syndernes forladelse og om frelse. Derfor er der også mange foraninger i bogen om at holde ud og holde fast i det, vi har ved troen på Jesus.

Johannes Åbenbaringen er altså tydelig, når det handler om frelse og fortæbelse. Ligesom resten af Bibelen er tydelig. Der er kun frelse ved tro på Jesus Kristus. Den, som ikke tror, må selv bære straffen for sin synd og går evigt fortapt.

Et kald til mission

Derfor bliver Åbenbaringen også et meget tydeligt kald til mission! For der er millioner af mennesker i verden i dag, som ikke kender Jesus, og som aldrig har hørt evangeliet forkyndt. De findes i vores egne hjemlande. De findes i Spanien og i det nordlige Afrika. Og de findes i Latinamerika – og i resten af verden. Vi kan ikke nå dem alle med evangeliet. Men vi må være villige til at gå til dem, Gud sender os. Vi må være åbne for at sætte noget til side for at flere kan lære Jesus at kende. Vi må hver især gå til dem, Gud på en særlig måde lægger os på sindet.

Det er også derfor, Centro Sarepta findes. For at mennesker må lære Jesus at kende og få lov at finde ind i hans retfærdighed, så de på dommens dag kan gå fri af dommen og blive inviteret ind til festen på den nye jord. Centro Sarepta kan nå mange mennesker gennem undervisning, besøgsrejser, støtte til kristne i det muslimske Nordafrika, osv. Denne opgave og dette kald er så vigtigt, at det ikke må gå i stå. Vi må kalde nye studenter og lærere, vi må støtte økonomisk, og vi må bede om, at Gud vil give alt der trænges til fortsat at kunne række evangeliet og kaldet til tro gennem Centro Sarepta.

Slutter i Spanien, fortsætter på spansk

For Merete og jeg blev det ikke til mere end nogle måneders tilknytning til Centro Sarepta. Vi blev vældig glade i folkene der, og vi fik set lidt af, hvilke muligheder stedet har for at være et center for mission. Men vil slutter alligevel i Spanien. Og der er ikke

fordi, vi har overhørt Johannes Åbenbaringens klare kald til mission. Men Gud har lagt en særlig kærlighed ned i vores hjerte til Peru og til den lille lutherske kirke der. Så selv om vi slutter i Spanien, så fortsætter vi på spansk. Til høst rejser vi nemlig igen til Peru til en ny periode som missionærer der. Det glæder vi os til. Og vi glæder os over fortsat at få lov til at være med i Guds mission for at flere skal nås med evangeliet.

Roar og Merete Steffensen, foto: privat

Det bliver spændende at se, hvordan vi kan udveksle materialer, erfaringer og kontakter med Sarepta, så vi også gennem vores arbejde i Peru kan være med til at opfordre flere til at tage et år på Centro Sarepta. For ligegyldigt om vi er i Spanien, Norge, Danmark eller Peru, så er virkeligheden den samme: Når Bibelen så klart forkynder os, at der kun er frelse i Jesus Kristus og ved troens kærlige forhold til ham, så må verden vide det! Hvordan skal de kunne høre og tro, om ikke nogen går med evangeliet og fortæller dem om frelseren? Vi må gå, der hvor Gud sender os, så endnu flere kan tage del i lovsangen til Guds ære i evigheden.

Guds velsignelse over den opgave, Misjon Sarepta er blevet betroet i Guds store mission.

Kærlig hilsen

Roar Steffensen, aftroppende lærer på Centro Sarepta

Vi har også her i Sareptanytt lyst å si en varm og hjertelig takk til Merete og Roar Steffensen for deres tjeneste ved Centro Sarepta dette siste halvår.

De kom oss til hjelp i en presset situasjon rent mannskapsmessig, og det har vært en sann glede å få bli kjent med dem og få arbeide sammen med dem.

Merete og Roar ble ansatt i et engasjement i Sarepta for et halvt år fra 1.januar - 30.juni 2020. Som de aller fleste kjenner til ble hele Spania brått og brutalt lukket helt ned i midten av mars, hvorpå vi også måtte stenge ned virksomheten på Centro Sarepta. Det gjorde at også Merete og Roar måtte reise tilbake til Danmark, og oppholdet i Spania ble dermed betydelig kortere enn hva vi alle hadde håpet og trodd.

Merete og Roar har et stort hjerte for det latinamerikanske folk, og vi vil ønske dem Guds rike velsignelse når de nå til høsten reiser tilbake til Sør-Amerika for igjen å bosette seg i Peru. Lukk dem med fortsatt inn i dine bønner.

Ingenting mot deg skal få overhånd

TEKST: FELIPE LOBO

Dette stykket ble skrevet i forbindelse med at Centro Sarepta ble lukket ned, og undervisningen fortsatte på digitale medier.

«Vi slapp fri som fuglen fra jegerens snare. Snaren røk, og vi slapp fri. Vår hjelp er i Herrens navn, han som skapte himmel og jord.» (Salme 124:7-8)

Dette er Misjon Sarepta sin erfaring i Spania. Vi har kommet unna pandemien snare. Frigjorte fra døden, slik som Israels førstefødte i Egypt. I all hast gikk vi til nedstengning liksom Israel til ødemarka. Befriet, dog uten å vite det, ved Guds nåde og miskunn.

Nærmest uten å kunne ta farvel med hverandre fulgte vi Åndens vise røst og reiste hjem, vi rømte fra jegerens snare og den ødeleggende pesten. Gud lot oss bevare helsa for fortsatt å forkynne evangeliet i Spania. Kristus ble oss til støtte i form av deres rause fellesskap og gavmildhet, at de sterkeste la ned sitt for å verne de svakeste, og vi merket at dere holdt fast i tauet for at vi skulle kunne fire oss lenger og lenger ned for å nå de fortapte.

Omstendighetene tillot oss ikke å besøke landsbyer og hjem slik vi hadde planlagt, men likevel, Herren førte oss dit de bortkomne med lengsel leter etter vann for

sin tørst og lys for sine sjeler – til de sosiale mediene – for der å introdusere evangeliet for hundrevis, ja til og med tusenvis av hjem, helt til den siste krok hvor det snakkes spansk. Djævelen prøvde å stenge en dør for Kristus, men Kristus lo, og åpnet tusen vinduer, til vår store glede.

Felipe Lobo, foto: Jan-Tore Olsen

Liker-klikkene forteller oss at evangeliet nådde frem, med forventning om å kunne høste frukten. I starten var det vanskelig, med lite teknisk utstyr, uten å få se studentenes ansikt, uten spørsmål og svar, og uten å se resultatet av undervisninga. Men Herren var trofast og lærte oss alle på Centro Sarepta at ingenting er bedre enn å vente på Ham, fordi det står i hymna: «Ingenting mot deg skal få overhånd, for løftet vil aldri forgå. Fast og fremad, dere bærere av troen; uten å frykte, for Jesus er med.»

Oversetters merknad: Hymna er oversatt bokstavelig fra den spanske versjonen av «Fremad, Kristi hærmenn». Tilsvarende fraser i Trygve Bjørkrheims oversettelse er disse:
«Helveds porter aldri skal få overhånd over Kristi kirke, bygget av hans Ånd. Fremad, Kristi hærmenn, frem til hellig strid!»

Teltmakere i Nord-Afrika

TEKST: JAN-TORE OLSEN

Sarepta har di siste årene fått en stadig tettere kontakt inn mot Nord-Afrika. Det har vært til stor velsignelse for oss å ha nordafrikanere innom Centro Sarepta enkelte uker. Det gjelder både nordafrikanere bosatt i Spania, og besøkende som har tatt turen over fra andre siden av Middelhavet. Deres vitnesbyrd, troshistorier og nød for sitt eget folk griper tak i oss, og skaper en trang i oss til å lytte i møte med erfart og levd kristenliv. Centro Sarepta har faste turer over havet med studenter og ansatte, og i tillegg har leder utland tilbragt en del uker på reise i Nord-Afrika de siste årene. Her har vi fått god kontakt med en del enkeltmennesker. Aller mest muslimer, men også noen av de som har fått møte Jesus. Store deler av Nord-Afrika er helt lukket for evangelisk virksomhet, og i mange områder har omrent alt som har vært av misjonærer blitt kastet ut. Det har derfor vært til rik velsignelse, og svært lærerikt, å få bruke tid sammen med nordafrikanske teltmakere bosatt i egen verdensdel. Disse har forøvrig også vært svært glade for besøk.

På forrige styremøte i Sarepta ble det gjort vedtak om fast økonomisk støtte til en teltmakerfamilie. De er bosatt i en av de større byene i Nord-Afrika, og har vært i tjeneste der i mange år. De kjenner folk, språk og kultur meget godt, har et bredt kontaktnett, og de har inngang i sitt eget folk. De har et brennende ønske om å vinne mennesker for Jesus, og bruker ikke minst mye tid inn i ulike universitetsmiljø med tanke på å nå ungdom med evangeliet. Samtidig lever de under så pressede forhold, også økonomisk, at de iblant spør seg hvor lenge de makter å stå i en tjeneste inn mot sitt eget folk.

Det har denne måneden blitt overført et betydelig beløp fra Sarepta sin konto, og vi kjenner det som et stort privilegium å få bidra på denne måten. Det er utrolig spennende å få være med å legge til rette for at det omrent daglig skapes møteplasser mellom Guds ord og mennesker i et av de områder i denne verden som er aller minst nådd med evangeliet.

De helliges samfunn

TEKST: HANS BERGANE

Koronatiden har spredt kristenfolket fra hverandre, rundt om i Norden. Samlinger, med brødrene og søstrene i Herren, har vært forbudt i våre «åndelige hjem». Digitale sendinger med taler og sang på nett er bra, men det kan ikke erstatte det å samles fysisk.

For alle de bedehus og forsamlinger som la ned virksomheten i mars, og som ikke tenker å starte opp igjen før i september, er det en stor fare. Vi venner oss nemlig fort av med «møtematen» og møtegangen. «Fastfood» fra nett kan man nok fremdeles få med seg. Det er lettvint, kan være bra og tar ikke så mye tid. Men det er mange som kan vitne om de mange forstyrrelser i hjemmet. «Fuglene» var så aktive der. De lyktes sånn.

For 30-40 år siden gikk mange fra å være aktive møtegjengere.....til å «i

alle fall» få med seg radiogudstjenesten kl. 11.00 på søndagen. Mange endte opp som møtefremmede, men samtidig religiøst bekjennende mennesker. Kraftløse.

Jeg kjenner en eldre dame som er «tatt avsides». Hun bor alene og spiser ofte alene. Ja, det er ikke mye hun spiser. Hun glemmer det nesten. Kiloene raste av sist vinter. Alder og ensomhet tar matlysten fra henne. Men om noen kommer og besøker henne, spiser sammen med henne.....ja, da er det som om matlysten kvikner litt til.

Nå er det tid for å hjelpe hverandre inn igjen i bedehus og forsamlinger. La det neste halvåret bli tiden da vi prioritører de helliges samfunn..... og bringer det vi samles om der.... ut til alt folket.

«Da Paulus så brødrene, takket han Gud og fattet mot.» Apg 28:15b

Takken til Gud og nytt mot....trenger også du og jeg å få inn i livene våre.

I skrivende stund har vi nettopp feiret pinse. Vi leser i apgj. om at de første

kristne hver dag kom sammen i tempelet og i hjemmene. De holdt urokkelig fast ved apostlenes lære og ved samfunnet, ved brødsbrytelsen og ved bønnene.

De er gode forbilder for oss.

Fra 1. august går jeg inn i stillingen som Leder Norden. Det kan høres voldsomt ut, men har en enkel arbeidsinstruks. Mitt hovedansvar blir å reise som forkynner og å legge til rette møtevirksomhet for andre forkynnernådegaver.

Misjon Sarepta sitt hovedfokus er fortsatt å «skape møteplasser mellom Guds Ord og mennesker». Ta kontakt om du ønsker møter på ditt hjemsted!

«Da Paulus så brødrene, takket han Gud og fattet mot»
Apg 28:15b

Misjon Sarepta:

- www.misarepta.com
- E-mail: post@misarepta.no
- Postadresse: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla
- Kontonummer: 3000.31.58000
- IBAN: NO2830003158000
- Daglig leder: Hans Bergane, telefon: 41 76 76 88

Centro Sarepta:

- www.centrosarepta.no
- E-mail: post@centrosarepta.no
- Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.
- Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Leder utland:

Jan-Tore Olsen
telefon: 48 26 50 53
E-mail: jantoreolsen@gmail.com

Styreleder Misjon Sarepta:

Johannes Kleppa
telefon: 91 87 13 14
E-mail:
johanneskleppa@hotmail.no

Du kan VIPPS til oss

Søk på VIPPS-nummer 11616 eller på SAREPTA
Takk for din gave til Misjon Sarepta!

«Hvor fagre deres føtter er...»

TEKST: JAN-TORE OLSEN

I Nord-Afrika rulles ingen røde løpere ut for Herrens sendebud.

De applauderes ikke frem av store folkemasser.

De foraktes.

De legges for hat.

De regnes som fiender, og til skade for samfunnet.

Myndigheter strammer grepet i stadig sterkere grad, for å hindre at Jesu navn løftes frem.

Dog kommer et Herrens sendebud med fred. Med et godt budskap, og for å velsigne. Mika, en av de små og kanskje

"Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer et godt budskap" Rom. 10.15

ukjente profeter i Skriften, sier at når Jesus kommer så skal han være fred. Når han trer inn i vårt land, og trer inn over våre grenser, så skal han frelse (Mika 5.5).

Verden vil lukke ham ute.
Verden vil stenge sine grenser for ham.
De vil gjøre seg ferdig med ham.

Men Jesus kan ingen gjøre seg ferdig med.
Han er den første og den siste.
I Jesu navn skal hvert kne bøye seg, og hver tunge bekjenne at Jesus Kristus er Herre.
Han går gjennom lukkede dører.
Han finner vei inn i de aller mørkeste rom.
Han kommer full av frelse.
De smertefulle sår vil han lege.

Landstad sier det slik i sin gamle salme;

*Når Jesus kommer inn i landet
Og fanger folket med sin makt,
Og Hjerter fjernt og nær har sannet
Hans Ord, og gjort med ham sin pakt,
Da blir det lystelig å bo
I Herrens fred og stille ro.*

*Når Jesus kommer, kjært å sige,
Det blir et ganske annet liv...*

*Da stilles jammeren og nøden,
Da brytes alle Satans bånd...*

*Å, måtte han så snart få tredje
Der inn hvor han er ubekjent,
Og bringe liv og lys og glede,
At hedenskap kan blive endt...*

Der hvor Jesus får stige inn ved evangeliets ord, og mennesker kommer til tro, der blir det alltid kamp.
Mange av oss har blitt rystet i vårt innerste, når bilder og historier fra Nord-Afrika har nådd oss de seneste år.

Et ubeskrivelig hat i møte med Jesu navn og de som bekjenner hans navn.
Kristne tvunget på kne i sanden ved havets bredd.
Bødler med løftede kniver og våpen bak deres rygg.
Samtidig stille rop til Jesus om å ta i mot deres ånd, i det de kastes ut av denne verden.
Vann som farges rødt i det deres livstråd skjærer av på bestialsk vis.

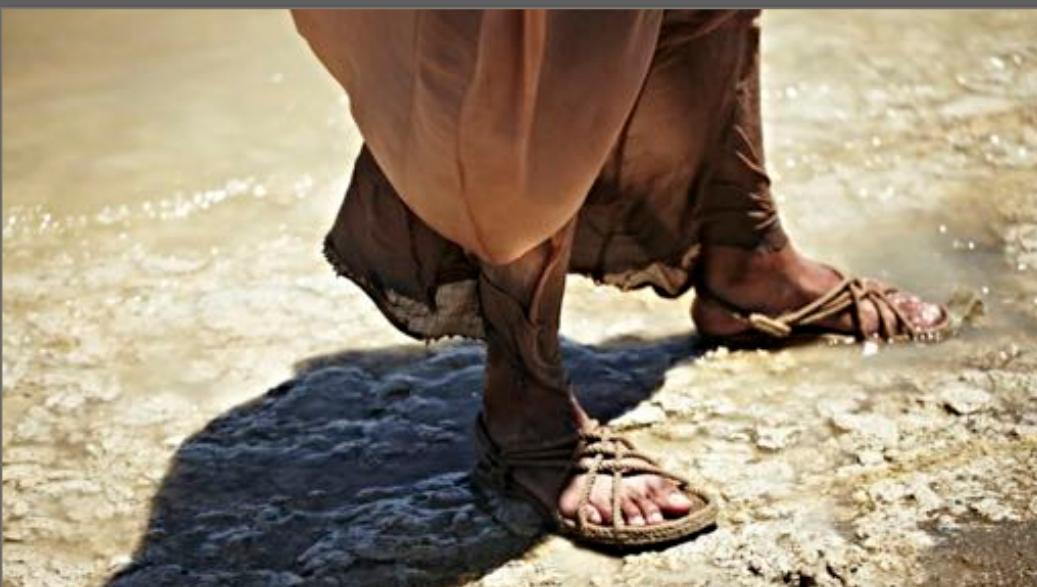
Også slike glimt er en del av det å være en Jesu etterfølger i Nord-Afrika i dag. Å lide for Jesu navns skyld er ikke bare en teoretisk mulighet, det er dagliglivets

virkelighet. Likevel knytter de ikke sine hender og klandrer Gud i møte med alle deres prøvelser. De kaller stille på Herrens navn. Trette øyne gransker Bibelens blad på leting etter den trøst som evangeliet gir. Den lidende kirke, også i Nord-Afrika, sitt klare vitnesbyrd er at evangeliet gir trøst. Det gir håp. Mennesker blir født på ny. Redde hjerter fylles av den fred som overgår all forstand. Den kraftesløse styrkes i sitt hjertes innerste. Den falne reises opp, igjen og igjen. Midt i trengselens villeste stormer klamrer Jesu venner seg fast til Skriften og dens sterke løfte om at Herren vil være med sine, alle dager inntil verden ende. Midt i all uro og midt i en kaotisk verden, så priser de seg lykkelig over at det var føtter som bar evangeliets ord også inn til deres hjerter. Det forandret ikke bare deres liv, det forandret også deres evighet. Og så stiger en forunderlig lovsang over deres lepper. De synger om Herrens trofasthet, om Herrens makt og om Herrens gjerninger.

"Dette er dagen vi kan bringe et godt budskap" (2. Kong.7.9).

Det var fire spedalske tiggere sitt vitnesbyrd. De hadde funnet noe som maktet å stille deres egen brennende sult. Samtidig var de overbevist om at det også var nok for hver eneste en i sitt folk. Og så kunne de ikke sitte stille midt i den rikdom Gud hadde ledet dem inn i. Den måtte deles med alle.

Vi vil be om forbønn for de Herrens vitner i Nord-Afrika, som midt i all motstand og kamp er opptatt av å rekke livets vann og livets brød til sitt eget folk. Måtte Herren la det lykkes!

Når fortapinga vert problematisert

TEKST: JOHANNES KLEPPA

Dei som fylgjer med i Dagen, har sikkert fått med seg at det har pågått ein debatt mellom biskop Halvor Nordhaug og Rolf Kjøde, med utgangspunkt i Kjøde si melding av biskopen si bok «Men hva med de andre?». Debatten går på Nordhaug si forståing av fortaping, der dei vurderer ulikt den posisjonen biskopen har inntekte i saka. Det er tankevekkande, og symptomatisk med tanke på teologisk tenking.

Eg har lese Nordhaug si bok, som handlar om fleire kontroversielle tema, men der det mest sentrale spørsmålet gjeld fortapinga. Eg deler i all hovudsak den vurderinga Rolf Kjøde har gitt uttrykk for, og der hovudpoenget er at biskopen har løyst seg frå den klassisk luthersk forståinga av fortapinga og frelsa. Kva posisjon han så har inntekte, er det vanskeleg å få tak på, og det er i denne samanhengen også underordna. Nordhaug har løyst seg frå den eksklusive forståinga av frelsa knytt til Jesu frelsesverk og formidla ved nådemidla – der berre den som hører og mottek ordet om krossen vert frelst.

I boka går Nordhaug gjennom ulike forståingar av fortapinga og frelsa, slik vi kjenner desse fra kyrkje- og dogmehistoria. Han sluttar seg ikkje fullt ut til nokon av dei, og fleire avviser han i stor grad. Nordhaug går også gjennom skriftstader som talar om saka. Generelt er tolkinga, argumentasjonen og vurderinga prega av på-den-eine-sida og på-den-andre-sida. Det heile framstår i stor grad som problematisering av både ulike syn på saka, og av det Bibelen seier om temaet. Dei klare bibelorda får ikkje styra nok i forhold til ord som for oss kan synast uklare, eller som er vanskelege å få til å harmonera med det Guds ord generelt seier. Biskopen bryt med den enkle tolkningsregelen som seier at dunkle ord skal tolkast i lys av klare ord.

Biskopens framstilling kan samanliknast med eit skip som har kast fortøyningane og forlate kaien, men som ikkje styrer etter ein bestemt kurs, men er i drift. Kor det då endar, er ikkje godt å seia, men poenget er at skipet har forlate sin opprinnelige posisjon ved kaien. Slik har Nordhaug kast fortøyninga i vedkjenninga og Bibelens klare ord i saka, og har kome i læremessig drift. Sagt på ein annan måte har biskopen gått seg ut i ei teologisk hengemyr, der han har mista åndeleg fotfeste i saka. Då vert det korkje kraft eller retning. Det er ikkje hald i saka.

Det er nokså klassisk at før ein openert skifter standpunkt i ei sak, går ein vegn om problematisering og uklare mellomposisjonar. Det har vore typisk i spørsmålet om kvinnelege prestar og i spørsmålet om samliv og ekteskap. Det er vanskeleg å halda fast på ein uklar og flytande posisjon, over tid er det umogleg. Kor Halvor Nordhaug endar opp, er ikkje godt å seia, og det er heller ikkje det viktigaste. Det store problemet er at biskopen fører ein tale som nedtonar alvoret i spørsmålet om fortapinga, og som nedtonar det eksklusive i Jesu frelsesverk og frelse ved den trua som ordet om krossen skaper. Det vil garantert føra til at folk som les og hører det biskopen lærer i denne saka, vil hamna i ei ubibelsk forståing av frelse og fortaping. Det er eit stort ansvar biskopen på denne måten tek på seg. Han gjer det motsette av det ein biskop skal gjera.

Guds kvilestad

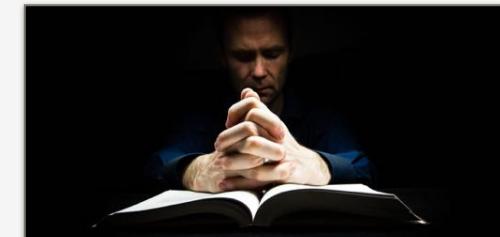
TEKST: JOHANNES KLEPPA

Kan det vera nødvendig for Gud å kvila, og kan det vera nødvendig for Gud å ha ein kvilestad? Han som er fullkommen og allmektig, vert vel ikkje trøtt og treng kvile? Nei, det er vel ikkje slik at Gud vert utslit, og treng kvile av den grunn. Det er vel heller slik at Guds kvile er uttrykk for at han er ferdig med noko, og Guds kvilestad seier vel at han kan slå seg til ro. Det heile er fullkomment, og alt er i Guds hand.

Vi les tidleg i Bibelen at Gud kvilte, og at denne Guds kvile også er eit signal og eit førebilete for oss. Guds første aktivitet var at han skapte himmelen og jorda på seks dagar, og hans andre «aktivitet» var at han kvilte. Ved si kvile på den sjuande dagen viste Gud at skaparverket var ferdig og at det var fullkome, og han la med si kvile heile velsigninga si ned i skaparverket. Ved dette gav han oss den gode skaparordninga som er å arbeida i seks dagar og kvila den sjuande dagen. Kviledagen er då samstundes helgedag, eller gudssamfunnets dag, der vi på ein særleg måte søker Gud og hans velsigning – og med det eig del i Guds kvile.

Bibelen sier meir enn at Gud kviler, det vert også opplyst at Gud har ein særskild kvilestad. Det er nesten som ved gamle ferdelsvegar, at det er spesielle kvilestader. Rett nok spør Gud «kvar skulle det finnast ein kvilestad for meg?» Det er jo Gud som har skapt alt, og mennesket kan ikkje framskaffa noko til han – aller minst ein kvilestad. Det er han som må sjå til den arme og den fattige. (Jes 66.1f)

Salmisten opplyser likevel om at Gud har funne seg ein kvilestad her på jorda, blant menneske: «For Herren har valt ut Sion, han ville ha det til bustad: Dette er min kvilestad til evig tid. Her vil eg bu, fordi eg har lyst til det. Sions forråd vil eg velsigna, og dei fattige der vil eg metta med brød. Prestane der vil eg

kle i frelse, og dei fromme der skal ropa med fryd. Der vil eg la eit horn veksa opp for David, gjera i stand ei lampe for den eg har salva. Fienden hans vil eg kle i skam, men på han skal krona stråla.» (Salme 132. 13-18).

Denne kvila gjeld altså ikkje skapinga og er ikkje ei skaparordning, men det gjeld frelsa og er ei frelsesordning. Gud kviler i Sion, i Jerusalem, der templet med nådestolen og offertenesta er. Ja, Gud seier han har «lyst» til å bu og kvila der. Det er jo litt spesielt at Gud har lyst til noko, men det må vera noko som gled han. Han har lyst til å vera fast, altså bu, der det skjer soning for mennesket sine synder. Han finn kvile i, og har sin kvilestad ved nådestolen. Det som betyr aller mest for Gud, er at folk vert freste, og difor har han sin kvilestad der det skjer – ved nådestolen og soninga for synd, og ved syndstilgjevinga og rettferdiggjering.

Jesus innbyd alle trøytte til å koma til han og finna kvile (Mat 11.28-30). Det er særleg den som er trøtt av syndebyrda, som finn kvile hjå Jesus. Det finst altså ein kvilestad for trøtte syndarar, som det er ein kvilestad for den heilage Gud. Frelsaren og den som treng frelse, har same kvilestaden – Golgata og ordet om krossen.

Som Guds kvilestad i den gamle pakts tid var i Sion og templet, er Guds kvilestad i den nye pakts tid i hans eigen Son, Jesus Kristus – det hornet som skulle veksa opp for David og vera den salva. Denne Guds kvilestad er også vår kvilestad – min kvilestad og din kvilestad ved trua på Jesus.

Bønneemner:

Arbeidere

- Styret i Sarepta
- Hans Bergane m/familie
- Arild Melberg m/familie
- Eirikur Arildsson Melberg m/fru
- Johannes Kleppa m/familie
- Kirsti Synnøve og Jan-Tore Olsen m/familie
- Maria og Johannes Thorlund m/familie
- Merete og Roar Steffensen
- Andreas Norbye
- Rebecca Elise Våge
- Ingrid Taranger
- Isabel Alicia Parra Vargas
- Liliana Adar
- Felipe Lobo
- Luis Surio
- Ole Andreas Meling m/familie
- Frivillige forkynnere

SAREPTA
Ha tro til Gud!

Latinamerikanere i Sør-Europa

- Be om at det må åpnes en dør for Ordet/Jesus inn til hjertene til latinamerikanere bosatt i Spania og Portugal
- Be om at Volontører fra Sør-Amerika må få komme til Centro Sarepta så snart «korona» er på retur.
- Be om at dører åpnes for Ordet over til Sør-Amerika.

Sør-Europa

- Be om at vi må få dele ut andaktsboken til mennesker som tar seg tid til å lese den
- Be om at vi må bli ledet til unge og eldre som har mistet troen på livet og seg selv og at vi må få gi dem Jesus og at Han blir tatt imot.
- Be om at Guds vilje må skje!
- Be om ledelse i planleggingen av bibelkursbolker for spansktalende
- Be om inngang til mennesker fra Nord-Afrika
- Be om at Gud må drive ut en arbeider som kan lede arbeidet inn mot menneskene fra Nord-Afrika
- Be for den lutherske kirka i Spania

Centro Sarepta

- Takk for at det har lagt seg til rette med Centro Sarepta i Spania
- Be om spansktalende elever fra kommende høst
- Be om at Guds vilje må skje videre og at det må forkynnes rett på dette sentret!
- Be om god inngang i nærområdet
- Frivillige bibellærere som underviser på Centro Sarepta

Diakonalt arbeid

- Be om at de må legge seg til rette for enkle diakonale prosjekter

Norden

- Be for reiserutene (se hjemmesiden www.misarepta.no) og de frivillige forkynnerne og deres familier
- Be om vekkelse
- Be om at folk må ha frimodighet til å spørre etter talerhjelp fra Sarepta
- Be for alle de frivillige forkynnerne
- Be for områdegruppene og bibelgrupper som tar ansvar lokalt for å skape møteplasser mellom mennesker og Guds ord
- Be om flere team som kan reise ut med møter til steder der det er lite eller ingen forkunnelse av

SAREPTA
Ha tro til Gud!

Fast givertjeneste med

Avtale Giro

-enktere blir det ikke!

JA TAKK! Jeg ønsker Fast Givertjeneste med AvtaleGiro

Navn:

(Bruk store bokstaver)

Adresse:

Postnr./Sted:

Mottaker:

Misjon Sarepta

Mottakers konto:

3000.31.58000

Maks beløpsgrense

pr. trekkmåned:

Kroner:

PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 5 000,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige endringer.
Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det avtalte beløpet.

(kryss av)

Betalingen gjelder: Støttemedlem voksen Støttemedlem student Fast givertjeneste
 Centro Sarepta Støtte til spansktalende bibelkursdeltaker

Jeg ønsker å betale: Månedlig Kvartalsvis Halvårlig Årlig

Jeg ønsker å betale: 15. i måneden 20. i måneden 25. i måneden

Belast mitt konto nr.

Avtalt beløp jeg ønsker å gi til Misjon Sarepta er: _____ kroner

Beløp settes her

(KID-nummer fylles ut av Misjon Sarepta)

KID

Ja, jeg ønsker skattefradrag på mine gaver:

Mitt fødselsnummer er:

Ektefeller må inngå hver sin givertavle hvis begge ønsker skattefradrag.

Maksimalt fradrag er på 50.000 kr. for 2020. Gaver utover dette betraktes som ekstragave til misjonen. I januar får du tilsendt bilag til selvangivelsen. Minstebeløp for skattefradrag er 500 kr/år.

Sted/dato: ..... Underskrift: .....

Sendes til: Misjon Sarepta, Røviklivegen 119, 6456 Skåla

Informasjon:

DIGITAL BIBELCAMP I SOMMER

Slik det tidligere er informert om, har vi måttet avlyse årets bibelcamp på Holmen. Vi opplever at det blir for utfordrende å ivareta de aktuelle smittevernshensyn på en tilfredsstillende måte ut fra de fasiliteter som er tilgjengelige på Holmen. Vi er klar over at svært mange hadde sett frem til å få møtes igjen på Holmen i sommer, og ikke minst få sitte under forkynnelsen av Guds ord i ei tid hvor det ofte er lite møtevirksomhet lokalt.

Sarepta vil derfor lage til et digitalt opplegg med sendinger via internett i tidsrommet 10.-19. juli. I slutten av juni vil det på vår hjemmeside bli lagt ut program og gitt nærmere informasjon om opplegget, men vi sikter oss inn mot daglige sendinger med tale og sang, både morgen og kveld. Her vil du bl.a. få høre Leif Nummela, Ole Andreas Meling, Jon Syver Norbye, Johannes Kleppa, Lorents Nord-Varhaug og Jan-Tore Olsen. Så håper vi at sendingene kan bli til hjelp og nytt mot på vandringen mot det himmelske mål.

«Nye og gamle» oppgaver

Som mange har lest på hjemmesiden til Sarepta, så har familien Olsen kommet til Norge. I skrivende stund er Jan-Tore Olsen på møter i Nord-Troms og Finnmark. Han vil fra sommeren av bruke mest tid i til forkynnelse av Guds Ord i nord. Ta kontakt med oss i Sarepta om dere ønsker møter!

Etter hvert kommer nok Jan-Tore til å ta turer til Sør-Europa igjen. Da som misjonær og bibelskolelærer på Centro Sarepta.

I og med at kontaktnettet til Sarepta stadig utvides inn i land der islam står sterkt, ønsker Jan-Tore å bruke noe tid til å lese seg mer opp på islam.

Ta familien Olsen med i bønn. Be om at det må legge seg til rette med arbeid for Kirsti Synnøve fra høsten av.

Nye adresser

Fra 1. august har Sarepta sitt hovedkontor denne adressen:

Misjon Sarepta
Roskhadle 46, 4365 Nærø

Fra samme dag overtar Ole Andreas Meling som ny daglig leder i Misjon Sarepta. Han vil komme til å bruke e-post post@misarepta.no

Hans Bergane får fra 1. august e-post hbergane@misarepta.no. Han går inn i stillingen som leder for arbeidet i Norden.

Andreas Norbye overtar stillingen som Leder utland fra 1. august og får e-post anorbye@misarepta.no

Ønsker du å motta Sareptanytt?

Kontakt sareptanytt@misarepta.no
eller tlf 41 76 76 88

www.misarepta.com
www.centrosarepta.no

SAREPTA
Ha tro til Gud!